

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 283. — ŠTEV. 283.

NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 3, 1925. — ČETRTEK, 3. DECEMBRA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII

ZOPETNA ZAVRNITEV POGOJEV

Antracitni delodajalci so zopet zavrnili Pinchotov načrt. — Lewis se je napotil proti domu. — Pričakovati je bolj trpkega boja. — Unijski voditelj je ožigosal stališče delodajalcev. — Vrata so še vedno odprta, — pravijo slednji. — Coolidge bo odgovoril Lewisu.

PHILADELPHIA, Pa., 2. decembra. — Včerajšnji razvoji v antracitni stavki so le še bolj poglobili temo, ki obdaja položaj. Delodajalci so se zopet sestali, a le v namenu, da ojačijo svojo zavrnitev mirovnega programa, obsegajočega enajst točk, katerega je sestavil governor Pinchot. Komitej se je nato odgodil, in njega člani so se napotili proti domu.

John Lewis, predsednik United Mine Workers je odpotoval iz Harrisburga proti svojemu domu v Springfield, Ill. ter ojačil s tem naziranje, da so o naraščajoči sovražnosti, ki bo imela najbrž za posledico bolj ostro in uničevalno stavko kot se je v splošnem pričakovalo.

Zarek upanja v splošnem pesimističnem izgledu je nudil prihod očeta Currana iz Wilkesbarre, ki je prinesel seboj predlog za modifikacijo mirovnega predloga. Pogovarjal se je z majorjem Inglisom, načelnikom pogajalnega komiteja delodajalcev, a njegov sprejem je nudil le malo povoda za novo upanje. Curran bo najbrž razpravljal s podpredsednikom unije, Murray-em o svojem predlogu.

Najbolj mrki znak resne faze, v katero je stopila sedaj stavka, je vsebovan v nekem poročilu iz Pottsville, da skuša sedem krajevnih unij poklicati iz rogov vzdrževalno moštvo. Teh članov unije se ni tical poziv na stavko dne 1. septembra, da so mogli ohraniti rove v dobrem stanju ter jih zavaruovati pred poškodbami in poslabšanjem.

V to vzdrževalno posadko so vključeni pumpači, strojniki, električarji in slični. Na stavko niso bili pozvani izza leta 1902, ko je John Mitchell vodil premogarje. Njih umaknitev bi imela za posledico preplavljenja in druge resne in nepopravljive poškodbe.

Unijski voditelji bodo najbrž za vso silo nasprotovali takemu koraku. Imajo namreč definitiven kontrakt z delodajalci, da se ohrani te može na delu tekom stavke. Precej slabo bi bilo razveljaviti ta dogovor v času, ko si na vse mogoče načine prizadevajo prisiliti delodajalce, da se drže kontrakta, sklenjenega glede rogov mehkega premoga.

Delodajalci niso izdali nobenega ugotovila, a major Inglis je izjavil, da niso delodajalci pod nobenim pogojem preprečili nadaljnjih pogajanj.

Zagotoviti hočemo resničen in trajen mir, — je rekel Inglis, — in pogajanja se ne more pričeti dosti hitro. Governor Pinchot ni predlagal arbitracije. Predlagal je povečanje mezd in cen za za dobo petih let. Nikdo ne ve, kakšne izpremembe se bodo zvršile v tem času in noben pameten trgovec ne bo sklenil kontrakta, o katerem ni prepričan, da ga bo mogel držati.

HARRISBURGH, Pa., 2. decembra. — John Lewis, predsednik United Mine Workers, je izjavil včeraj zvečer, da se vrši po odklonjenju predloga governorja Pinchota "boj med občinstvom, ki uporablja antracitni premog, in antracitnimi delodajalci".

Premogarji žele javnosti uspeha v njenih naporih, da se prisili delodajalce, da zopet otvorijo rove v soglasju s pogoji uravnave kot jih je določil Pinchot.

WASHINGTON, D. C., 2. decembra. — Predsednik Coolidge je včeraj avtoriziral ugotovilo, da bo v par dneh spisan in odposlan njegov odgovor na pismo John Lewisa, predsednika United Mine Workers.

Predsednik je zavlačeval odgovor na pretnjo Lewisa, da bo proglašena stavka v poljih mehkega premoga, če ne bo vlada s silo izvedla Jacksonville dogovora, ker ni hotel reči ničesar, kar bi mogoče slabo vplivalo na pogajanja, katera je vodil gover-

SIRSKO PRISTANIŠČE V NEVARNOSTI

Slika nam kaže pogled na pristanišče Beirut v Siriji. Proti mestu prodira petnajst tisoč vstaev, ki ga hočejo zavzeti.

Pirie je umoril iz ljubosumnosti.

Tako je izjavil okrajni pravdnik iz Bronx. — Deklica, katere se je ticala stvar ni še znana oblastim.

Gordon Pirie, devetnajstletni književodja, ki je najprej povabil svojega mladega prijatelja Nye-a v svoje stanovanje ter ga nato ubil s sekuro, je podal priznanje. Dejanje ni bilo posledica trenutnega impulza, kot je od početka trdil, pač pa dejstvo, da se je njegov prijatelj Nye grdo in žaljivo izrazil o neki deklici.

Tako trdi vsaj okrajni pravdnik McGeehan v Bronxu, vendar pa noče navesti imena dotične deklice. Najbrž ne gre pri tem za mlado prijateljico Pirie-ja, Emily Violo Schmidt, kajti ta je izjavila, da je komaj poznala Nye-a.

Na vsak način pa je gotovo, da je podal Pirie včeraj zvečer dodatno obširno priznanje, ki deloma ne soglaša z njegovim prvim priznanjem. V vsakem slučaju pa igra v zadevi ulogo deklica.

McGeehan je rekel časnikarskim poročevalcem, ki so ga bombardirali z vprašanji:

— Dajte mi vsaj nekoliko miru. Jutri bom mogoče mogel dati nadaljna pojasnila.

Okrajni pravdnik, njegovi pomočniki in detektivi so zbirali včeraj posamezne dokaze ter jih spojili v celoto.

Ni domnevati, da bi mlad mož ubil svojega prijatelja v namenu, da ščiti sloves deklice, za katero se ne briga. Vred tega se je morala stvar tikati deklice, v katero je bil Pirie zaljubljen. Umor je bil vsled tega mogoče dejanje boleljne ljubosumnosti. To je vsaj deloma razvidno iz zadnjega priznanja, katero je podal Pirie.

Kipling nevarno zbolel.

DURWASH, Anglija, 2. dec. — Zdravstveno stanje angleškega pesnika in romanopisca, Rudyarda Kiplinga ki trpi na netujsa sapnika, daje povod za resne skrbi.

Kipling je bil rojen leta 1865 v Bombay, Indija. V starosti pet let so ga prevedli stariši v Anglijo, a po završenju študij se je vrnil v Indijo ter deloval dolgo vrsto let kot žurnalist. Kipling je spisal dosti romanov ter nešteto-

Strašna trpljenja na visokem morju.

Moštvo parnika Algiers je moralo prestati strašne muke, ko je vihar celih petnajst dni premetaval staro ladjo po morju — Konečno je prišla rešitev.

Iz dva in dvajset mož obstoječa posadka tovornega parnika "Algiers" je dospela včeraj iz Bostona v New York ter je opisovala neznosna trpljenja, katera je morala prestajati tekom petnajstih dni na visokem morju.

Ljudje niso imeli niti živil, niti vode, in nekateri so bili že napol blazni, ko je dal kapitan Hamon povelje, naj se ladjo zažge. To se je zgodilo. Plamene je zapazil v Cardiff namenjeni parnik "Rassey", ki je vzel dve uri pozneje vse moštvo na krov.

Bilo je oktobra meseca, ko je odplul tovorni parnik "Algiers" iz Philadelphije z balastom v New York. Komaj trinajst ur od mesta kverkerjev, je izbruhnil velik vihar in kot hiše visoki valovi so metali staro škafloj semintja kot žogo.

Ko se je vihar polegel, je prodrla voda v strojni prostor in ogreval v pečeh je ugasnil. Razvnetega pa se je balast tako premaknil, da ni bilo mogoče uporabiti sesal, in parnik je bil vsled tega popolnoma brez moči, ker ni bil opremljen niti z radijem. Niti s kakim drugim modernim pripomočkom.

Več dni se je potikal parnik brez cilja po morju. Zmanjkalo je živil in vode in nekateri mornarji so že pričeli piti svojo kri, ko so petnajsti dan, pozno popoldne, zapazili parnik "Rassey". Hitro je ukazal kapitan zažgati ladjo. Par minut pozneje so se dvigali plameni že visoko v zrak in zapazili jih je kapitan "Rassey-a". Posrečilo se mu je dospeti v teku dveh ur do goreče ladjice ter rešiti posadko. Vzel jo je s seboj v Cardiff, kjer je bila deležna vse skrbi, nakar se je vrnila s parnikom "Dorie" v Boston.

Mornarji so brez vseh sredstev, a upajo, da bodo kmalu dobili svojo mezdo.

ne novele. Krasne so tudi njegove pesnitve kot naprimer "The Vampire".

ner Pinchot iz Pennsylvanije, da uravna antracitno stavko.

Sedaj pa, ko so se pogajanja očitno izjalovila, je predsednik pripravljen povedati Lewisu, kaj ima v mislih. Domneva se, da bo pismo predsednika oster odgovor na Lewisovo pretnjo.

Abdel Krim in Liga narodov.

Abdel Krim, vodja vstajških Marokancev, skuša baje izposlovati posredovanje Lige narodov. Zahteva pravico samodoločbe.

GHBRALTAR, 2. decembra. — Iz maroških virov se je poznalo, da se je neki stotnik Gardiner, agent Abdel Krima, pred kratkim posvečeval z bratom rifskega voditelja Mohamedom in da je skušal slednji napotiti Gardinerja, naj spravi rifski položaj pred Ligo narodov, z zahtevo pravice samovlade rifskega plemena.

Jahja Gardinerja, s številnimi domačimi glavarji na krovu, je bila več dni zasidrana v Casablanci, vendar pa ni znano, če se je Gardinerju posrečilo spraviti svoje domače prijatelje v stik s francoskim generalnim pooblaščenecem v Baroku Julesom Steegom.

Kapitan Gardiner je bil pred nekaj časa v nekem londonskem sodišču opoščen obdolžbe, da je v zvezi z ustanovitvenim družbe za grajenje ladij na nepostaven način pobasal 300.000 funtov.

Tekom svetovne vojne je igral veliko vlogo pri vseh mogočih državih podjetjih, a že prej je bil znan kot vojaški pustolovec, ki se je boril v vseh delih sveta. Boril se je za Anglijo v Burski vojni, za Kitajce v kitajsko-japonskem konfliktu ter v čilenski revoluciji proti predsedniku Bahneceda. Tekom rusko-japonske vojne je položil vse mine v Port Arthurju in pred kratkim je pomagal Abdel Krimu proti Špancem. Španci so svojo čas razpisali nagrado dveh milijonov petet za njegovo izročitev, živ ali mrt. Po pokličen je Gardiner inženir.

Kratka kika prepoveda na na Grškem.

LONDON, Anglija, 1. dec. — Policija v Atenah je izdala posebno regulacijo, ki prepoveduje grškim deklicam, starih nad dvajset let ter grškim ženam nositi krila več kot dvajseti inčev od tal, kot se glasi v neki brzojavki na Daily Mail iz grškega glavnega mesta.

Kršenja regulacije se bo kazenski zasledovalo. Določba postane pravomočna dne 15. decembra.

Radič zlezel pod kloz.

DUNAJ, Avstrija, 1. dec. — Štefan Radič se je v jugoslovanski skupščini opravičil za nepovoljno kritiko italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija. V svojem prvem govoru iz imenovanja na mesto vzgojnega ministra, je izjavil:

— Mussolini je velik mož ter uživa moje spoštovanje, ker je rešil Italijo. Brez Mussolinija bi Italija razpadla.

Napravil je paralelo med Mussolinijem ter starim Pašičem, "ki je istotako obvaroval Jugoslavijo pred razpadom".

Domneva se, da je s tem govorom končan diplomatski spor med Italijo in Jugoslavijo.

Nacionalist obsojen na smrt.

BERLIN, Nemčija, 2. dec. — Pri tajni obravnavi proti šestim članom ekstremne nacionalistične organizacije je bil obsojen na smrt voditelj Karl Bold. Obdolžen je bil, da je usmrtil nekega člana, ki je izdal tajnosti organizacije.

POMOČ FARMERJEM V IOWI

Združene države so nudile farmerjem v Iowi pomoč v znesku petih milijonov dolarjev. — Jardine vodi akcijo v Chicagu. — Ker je cena koruzi jako padla, se je poljedelski department zavzel za farmerje — Izvanredno dobra letina.

CHICAGO, Ill., 2. decembra. — Farmerjem v Iowi bo pomagala vlada pri financiranju rednega iztrženja velikanskega pridelka koruze. To je objavil poljedelski tajnik William Jardine po nekako dve uri trajajočem posvetovanju z več kot štiridesetimi bankirji in trgovci iz Iowe in Chicagu. Jardine je došel v to mesto včeraj zjutraj.

Petmilijonski kredit za farmerje v Iowi je bil podpisan na včerajšnjem sestanku. Na tej konferenci sta bili organizirani dve posredovalni kreditni banki, ena v Des Moines, druga pa v Fort Dodge, z glavnico po \$250.000.

— Jaz sem tukaj kot zastopnik zvezne vlade, da pomagam na praviti zvezno posredovalno kreditno postavo, katero je sprejel kongres leta 1923, bolj uspešno za farmerje v Iowi, — je rekel Jardine.

Vprizoriti je treba hitro akcijo. Sedanja cena 50 centov za bušelj koruze je preznika, kar je v glavnem posledica velikanskega pridelka v letošnjem letu. Pomagati hočemo farmerjem, da spravijo to koruzo na trg na najbolj uspešen način, ki je sploh mogoč. Bankirji v Iowi so finančno zmogni storiti dosti za farmerje, vendar pa je v državi dosti krajev, kjer ni denarja na razpolago. Tem krajem želimo v glavnem pomagati.

Akcija je temeljila na poročilu, katero je poslal Jardin Nils Olsen, pomožni načelnik urada za poljedsko ekonomijo.

V poročilu se je glasilo med drugim:

— Prebivalstvo te države, posebno pa farmerji, je zelo vznemirjeno na padanje cen koruze. V glavnem pa so bili vznemirjeni farmerji, ki prodajo pretežni del svojega pridelka za gotov denar. Da ne predstavljajo taki farmerji neznatnega števila je razvidno iz dejstva, da so pošiljatve koruze dosegle v letih velike produkcije včasih trideset do petintrideset odstotkov.

Štirinajst lovcev ustreljenih v Maine.

AUGUSTA, Maine, 1. dec. — Tekom letošnje lovske sezone na veliko divjačino, ki se je končala danes ponoči, je bilo ubitih nič manj kot štirinajst oseb, torej pet več kot v preteklem letu. Štiri lovce so smatrali drugi pomočniki za sene, štirje so našli smrt iz lastne roke, ker niso znali ravnati z orožjem, trije so utonili in trije so našli smrt iz pušk svojih lastnih tovarišev, ki najbrž niso vedeli, kdaj pritisniti na petlino.

Svečla je priporočil predsedniku, naj poveri mesto ministrskega predsednika voditelju druge najmočnejše koalicijske stranke, Monsgr. Shrameck.

Demisija češkega ministrskega predsednika.

PRAGA, Čehoslovaka, 2. dec. — Ministrski predsednik Svečla je predložil predsedniku Masaryku svojo demisijo z izjavo da ne more tvoriti koalicijske vlade vsled diference med klerikalno ljudsko stranko ter socijalnimi demokraci.

Svečla je priporočil predsedniku, naj poveri mesto ministrskega predsednika voditelju druge najmočnejše koalicijske stranke, Monsgr. Shrameck.

DENARNA IZPLACILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$18.80 2000 Din. — \$37.40 5000 Din. — \$93.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.20 500 lir \$23.00

300 lir \$13.50 1000 lir \$43.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošilja na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pošiljatve, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ

LIR dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poslani denar v roke.

POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslani najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 4687

Slovensko Amerikanski Koledar za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih časih in mrkih.

Premogovna industrija v Ameriki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Curzon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskih globlinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kilajska.

Sunjansen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Folletta.

Doživljaji v džungli.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševne bolezni.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO
RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker
smo ga tiskali le o-
mejeno število."GLAS NARODA"
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK CITY

KORZARJI.

(Nadaljevanje.)

Podkrmilar in stražnik pri be-
zamu nehoti prisluhneta, ko zasliši
grmki glas kapitana, za Bo-
gom edinega in najvišjega zapo-
vednika na krovu. In še predno
da Louis formalno zapoved, sta
že izvršila manever, ki ga je uka-
zal Tomaž. Nekoliko manj proti
severu postavljena skoči slaj "Le-
pa podlasica" naprej, ker se ji v
prihodnji četrti minuti brzina po-
dvoji in potroji. Ko pa je teh pet-
najst sekund minilo, pretrese zrak
grozovit pok, kajti Holandec je
sprožil vseh svojih šestdeset tež-
kih topov naenkrat in vihar šest-
desetih težkih krogel zahrumlja ka-
kor stotisoč rujavih brošev. Li-
njska ladja je odgovorila z vsi
širino svojih strašnih baterij. —
Vendar pa salva zgreši svoj cilj in
udari v morje. Voda visoko briz-
ga kakih trideset sežnjev za zad-
kom "Lepe podlasice". Fregata je
bila namreč skrita v svojem last-
nem dimu. — Holandski kanonirji
niso mogli videti cilja, na kate-
rega so hoteli meriti, marveč so vi-
deli pred seboj le gosti dim in meg-
lo, iz katere ne gleda niti najvišji
gumb na jamboru. Izpali so v to
meglo in pri tem računali na navd-
no brzino ladje, ki se giblje v stari
smeri dalje. Ni pa niso računali s
tem, da se ladja okrene postrani in
s tem v drugo smer. Tomaževa voj-
na zvižaja ima torej popoln uspeh.
"Lepe podlasica" se brez škode
pojavi iz tega meglenega goste-
ga dima, ki ji je tako dobro slu-
žil za zaslon. Tomaž sedaj pregle-
da vse bojišče. Na desni strani be-
ži konvoj trgovskih ladij, ves pre-
strašen in v brzem jadrnanju na-
gujen na stran in z vsemi jadrji,
razvitimi in napetimi, vsak palec
poskropljen in pobrizgan z vodo
vsled brzega jadrnanja in toče kro-
gel. Na levi strani se junška bo-
rita gospoda de Gabaret in de Har-
teloire. Okrog njih velikih ladij
je zbranih pet Holandcev, ki so
poprej, pet proti dvema, napadli
Francoze, da se "preje polaste
zmage". Izmenjali so z napadenci
trideset do štirideset saliv vseh svojih
širin, pa se sedaj nobena lad-
ja ne upa odcepiti od skupa, ker
se že boje, da bi se morale udati
ali pa da bi bile morda celo pre-
magane, čim se katera oddalji od
svojih tovarišev. Bolj semkaj, v
bližini "Lepe podlasice", izvršuje
četvero holandskih velikih ladij
očarljive manevre in jadra sem in
tja, vedno z namenom, da začno
loviti bežeče trgovske ladje. Toda
največjo teh štirih ladij še vedno
drži junška "Prekanjenka" v ša-
hu, druga pa, ona, ki je poprej
brez uspeha izpalila svojo salvo
proti Tomaževi ladji, neprestano
izginja v lastnem dimu, kakor je
poprej delala fregata. Prestaja-
ta torej le še dve zadnji, ki krma-
rita neprestano tako, da se vidi, da
skušata prodreti v osredje in
mimo "Lepe podlasice". —
Glej no, — vpraša Tomaž
svojeja poročnika, — kakšno reč
pa so te svinje razobesile gori na
svoj jambor?

Ludvik naperi svoj daljnogled.
— I, Bog pomagaj, — zamrmra.
— Tak govori že, kaj je?
— I, Bog pomagaj!
— Hudiča vendar, kaj pa je?
Tomaž pobledi gneva, in se
dvakrat obrne, kakor da išče ne-
kaj, kar bi mogel prijeti in zalu-
čati tjakaj v Holandea ter ga raz-
česniti na dvoje. Končno dvigne
oči in pogleda ob lastnem velikem
jamboru v zrak:
— Pri Kristusu z bulvarka, —
se zaroti. — Kje je moja lastna
zastava?
— Tvoja zastava?
— Da, hudiča, moja škrlatna za-
stava z jagujetom, da zastaviš ti
svinjarji moje pravo im in da jim
svedeni kri v žilah! Takoj na vrh
z mojo zastavo!
Dva vajenca poskočita, prepla-
šena zaradi pogleda na groznega
kapitana, k skrinji zastave. — V
prihodnjem trenutku jagnjeto v
vetru rdeča zastava z jagnjetom,
ki so se ga v vseh enajstih provin-
cah generalitativ bali ko živega
vraga, v svežem vetru.
— Krmilo levo nazaj! — tuli
Tomaž, hripav besa. — Naprej za
okret! Bezan povij, malo jadro
kvišku!
Močno izvršuje vsa ta povelja
z naglico, da mu kar sapa pohaja
Louis prva sploh ne razume te-
ga manevra, saj vendar svinje

ladjo, jo spravlja za nekaj časa
proti vetru ter jo ustavlja, in vse
to jedva za pol kabla razdalje od
kljuna dveh svežih Holandcev! —
Istina, evo jih, kako že prihajata,
krov ob krovu, z vetrom odzadaj,
s široko razpetimi jadrji, kakor da
imata razobešene napete mehurje,
in zobčasta kljuna režeta belo pe-
neče se vodovje. Že razločuješ s
prostimi očesom odprtine njih ka-
nonov, nastavljenih tako, da stre-
ljajo na oddaljene predmete, ka-
kor na lov. Se minuto in oba Ho-
landea morata priti mimo fregate,
jo vzeti v navskrižni ogenj med
seboj in jo pokopati pod točo kro-
gel iz svojih strašnih težkih ba-
terij, nastavljenih v treh vrstah.
Pa že poveljuje Tomaž iznova:
— Desna stran ogenj! Topovi
naravnost v jambore! Le krepko
v konope! Dol z njihovimi dro-
govi! Meri dobro! Straža desnega
jambora, na delo! Rajne v levo
kren! Malo jadro doli! Povij! Be-
zan kvišku! Veliko jadro kvišku!
Baterije, pozor! Vsa širina, stre-
ljaj!

— Metla!
To pot je moštvo razumelo. —
Velikansko vpitje se vzdigne in
prevpije celo grom topov. Tomaž
sploh ni obrnil ladje, marveč je le
tako delal, kakor da hoče, in so-
vražnik je šel tudi to pot na lim.
Ko vidita Holandea fregato tako
negibno, ne čakata njenega ma-
nevr, marveč jadrata proti njej
z vetrom, in ker jadrata z vetrom,
tudi nista že preje odkrila svojih
neodoljivih baterij. "Lepe podla-
sica" pa izpali svojo levo stran in
se potem zopet obrne na desno ter
se vrže naravnost za zadek ene o-
beh ladij, namesto da bi jadrata
med obema. Na pomoč ji pride tu-
di iznova gosti dim, kajti Holan-
dec vidi pred seboj le ogenj, in ni-
ti tega dobro. Fregata maleni na
Holandea od zadaj in s takšno si-
lo, da ji prevrne vse jambore. —
Sprednje jadro, ladijski klun, pod-
pore, vse to se polomi in odpade,
vrhu tega pa popada na krov tudi
množica drogov, rajn, pardun, ut-
tež, povodec, konopov, vrvi in
platna. Malo srednje jadro pade
in potegne za seboj veliko jadro,
bezan zaropota, izkratka, vse, kar
je nad ladijskim krovom popada.
Holandec ne more več manev-
rirati. Sicer dobi tudi "Lepe podla-
sica" svoj delež pri tem sunku,
vsa tri sprednja jadra ji popada-
jo. Toda kljub temu je mnogo na
boljšem. Zavozlana je z zadkom
Holandea in njeni topovi mečejo
svoje zublje po njegovem krovu,
on pa ne more s svojimi izpaliti
niti enega strela, ker so obrnjeni
drugam. Tomaž se zakrohota iz
polnega grla, kakor se zna kroho-
tati le on, pri čemer pokaže dve
vrsti belih režečih se zob, kakor
divja zver. Potem pokaže Ludvik:
— Ali vidiš? Ladja leži ravno
tako, kakor takrat naša zlata ga-
lijona!

Ludvik priklama.
— Da, — pravi, res je, samo da
na tej ladji ne najdem baš preveč
zlata!
— Tega ne, — prizna sedaj To-
maž in se še vedno reži. — Kveč-
jemu se obogati on, če se mu po-
sreči, da prestopi na našo ladjo
in jo vzame.
Potem se zakrohota še glasneje
stopi sredi svojih malodušnih ka-
nonirjev, ki so svoje toveve baš na-
basali, in pravi:
— Le brži! Pali! Potem pa v
roke, kar je, sekire, sablje, pike!
Tega Holandea vam darujem,
fantje! Hajd, da ga vzamemo!
(Dalje prihodnjšč.)

Originalna demonstracija.

V Dubrovniku je tamkajšnje
prebivalstvo že dolgo nezadovolj-
no, češ da je električni tok mno-
go predrag. Te dni so povod
ugasnili električne žarnice v znak
protesta, pred mestno hišo pa se
je vršil protestni shod, ki je spre-
jel ostro resolucijo proti upravi
električne centrale.

Poplava Save.

Radi zadnjega deževja je Sava
močno narasla in pri Zalogu in
Kremicah prestopila bregove. Tu-
di Savinja, narasla od dneva do
dneva. Vojkajna pa se je nekate-
rih mestih že zila čez bregove.

NAČELNICE SKAVTK

Pred kratkim se je vršilo glavno zborovanje ameriške organizacije
Girl Scouts. Na sliki vidite glavne odbornice in sicer: Mrs. Her-
bert Hoover, prva podpredsednica; Mrs. Frederick Edey, čla-
nica narodnega izvrševalnega odbora, in Sarah Louise Arnold,
predsednica Girl Scouts.

PROSTOZIDARSTVO IN FAŠIZEM

Gotovo ni slučaj, da se skoraj
istočasno pojavlja radikalnejši
odpor zoper diktaturo v Italiji in
v Španiji. General Primo de River-
a se ne imenuje po krivem špan-
ski Mussolini, zakaj očitno je, da
kuša španski diktator čim naj-
verneje kopirati svoj bratski ita-
lijanski vzor. In posnemanje se
kaže tudi v pritisku zoper frama-
zonsko, ki se je prav kot v Italiji,
tudi v Španiji zamerilo meščan-
ski diktaturi. In dalje, kakor se
obrača italijanski fašizem monar-
hični zoper narodne manjšine,
prav tako se komentira pritisk
generala Primo de Riveria zoper
špansko "manjšino", to je zoper
katalonske separatiste.

Borba zoper framazonsko pa
bo v Španiji bržkone še težavnej-
ša nego je v Italiji. Zakaj v Špa-
niji je bilo za ideje prostožidar-
stva vedno zelo živo sodelovala v
gibanjih, ki so imela za cilj du-
ševno osvoboditev človeka, prav
tako kakor je bilo tu vedno živo
razpoloženje za delovanje v taj-
nih in skrivnostnih organizacijah.
Politična zgodovina Španije od
Napoleonove dobe dalje nudi ze-
to dolgo vrsto primerov. Vrh tega
stoji diktatura generala Primo
de Riveria brez dvoma na slabših
temeljih nego Mussolinijeva.

Proti bolečinam

v hrbtu, straneh, kolkih
in v prsih, na oteklino in
krče rabite

Severa's Gothardol.

Hišni liniment za mazanje
zunaj ki hitro prežene
revmatične in nevralgične
bolečine.

Cena 30 in 60 centov.

Zahotajte najprej pri lekarni.

W. C. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

bi se dala utemeljevati potreba po
absolutističnem zapovedovanju.
Meščanstvo je bilo dolgo v bojn
za miselno, gospodarsko in socijal-
no osvoboditev družabnih oblasti:
to, kar imenujemo meščanski dru-
žabni red, liberalizem in pravi
pomen besede, to je baš življenjs-
ko delo meščanskega političnega
udeleževanja. Ako sedaj nastopi
ena od meščanskih političnih stru-
ali strank ter zahteva zase mono-
pol glede političnih doktrin in ho-
če ta monopol uveljaviti v obliki
politične in miselne diktature, je
to gotovo v najostrejšem nasprot-
ju z bistvom meščanske ideolog-
ije in meščanskega reda. Izvedba
take diktature pomeni ogromen
korak nazaj, pomeni reakcijo na
ono prvotno stanje, ko se so libe-
ralne stranke širno Evrope še bo-
rile za svoje eksistenčno pravo.
Framazonsko je najtipičnejši
predstavnik liberalne epohe v ev-
ropski zgodovini. Zato je povsem
logično, da se je fašizem tako v
Italiji kakor v Španiji spopadel
najprej in najmočnejše ravno z
njim. Kako močna pa bo obramba
prostožidarstva, to je seveda od-
visno od notranje moči te stru-
ke, ki je vsekakor v večji meri pro-
dukt preteklosti nego gibal bo-
dočnosti. Toda fašizem prav go-
tovo nima moralne upravičenosti,
izreči in izvršiti nad njim končno
obsodbo.

Neprilike na dalmatinskih želez-
nicah.

Iz Splita poročajo, da stoji na
postajah dalmatinskih prog na
stotine naloženih vagonov, ki ča-
kajo, cele tedne, predno dosepejo
na določeni kraj. Zaradi nizke ta-
rif je blagovni promet silno na-
rastel, postaje pa so premajhne
za sprejem tolikega števila vago-
nov in za manipulacijo s tem blago-
m. Železnica tudi nima zadost-
nega števila spremljevalnega o-
soblja.

Železniška direkcija je zahteva-
la potrebni kredit za nameščenje
potrebne oseboja.

DOMAČA ZDRAVILA

V zalogi imam jedline dišave,
Knafpovo ječmenovo kavo in im-
portirana domača zdravila, katera
priporoča moj Knajb v knjigi —

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v ka-
terem je natančno popisana vsaka
rastlina za kaj se rabí.
V ceniku boste našli še mnogo
drugih koristnih stvari.

Math. Pezdor

Box 772, City Hall Sta.

New York, N. Y.

KAKŠEN JE VAŠ ZELEDEC?

Moj je zdrav, hvala vam. Zelen bi, da
bi bil vedno tak. Prav lahko se izne-
bite vašega zaprtja, neprehajajo-
čnega prehlada, izpehavanja, napi-
hnjenosti srca, kislega želodca, ner-
vovnosti, neprehajajočih glavobolov, itd.

Istotako kot sem se iznebil jaz. Ne
pošljite niti centa, kajti vem, da bo
imelo to zdraviljenje iste uspehe pri
vseh. Pošljite ga vam poštino pristo-
je. Ko se je izkazalo, da je prebrnito
vše žleločnega nerada, mi lahko pošlje-
te en dolar. Ali ni to zaupanje zna-
menje poštenosti? Pišite sedaj. Naslov

THEODORE H. JACKSON
215 James St., B-66, Syracuse, N. Y.

Kdo kaj ve o mojem sinu JANE-
ZU LAZAR, doma iz Podgorice
pri Ljubljani? V Ameriki je
približno 15 let in se nahajal v
Butte, Mont., ter stanoval pri
Brinovčevi iz Dobrave pri Cer-
nieh. Ta je povedala doma, da
se je pred dvema leti ubil pri
delu, ko je barval most. Prosim
rojake, če kdo kaj podrobnejše
ve o njem, da mi poroča. — Ja-
nez Lazar, Podgorica, pošta Doi
pri Ljubljani.
(2x 23)

NEVARNOST UŽIVANJA SVINJINE

Meso morate dobro prekuhati.

Če ne lahko spravite
v telo kakšna čla-
na vaše družine tega
groznega zajedavca —
trakuha — ki bo prav
lahko povzročil nje-
govu smrt. Premalo
kukana svinjina, pa
tudi govedina, je ja-
ko nevarna v tem
letnem času, kajti
trakuha se naj lažje odve v tem času.
To krče so v mesu krav ali prašiča.
Tisoče možkih, žensk in otrok se zdravi
za kako drugo bolezen in sicer neuspeš-
no, dolim je njihova resnična bolezen
pošast — trakuha. Gotovo znamenje te po-
sasti so oddaljena njena delov, more-
bitna pa izguba telesa z vseh strani izpeha-
vanjem, pokriti žejik, sužnja, bolečine v
hrbtu, stegnih in nogah, omotica, gla-
vobol, občutek omedlevice s praznim
želodcem, veliki, temni kolodarji krog
oči. Želodec je težak in napihnjen. Či-
vok tudi čuti, kot da se nekaj giba do-
gri. Bolnik ima rumeni izced, mla tehta,
ima slabo spanje. Počasi, ki vseh dose-
že dolžino 50 centov, povzroča božast-
ne napade. Če se splavi v sapnik, lah-
ko zaduši svojo žrtev. Izbavite se takoj
te pošasti, dokler ne izideklo zdravlje.
Pošlajte \$10.48 za zdravilo Laxatana.
Ne pošljemo C. O. D. Prodaja ga samo
to slavno zdravilo zoper trakuho, danes,
Laxal Co., 125 Laxal Bldg., Box 965,
Pittsburgh, Pa. Za zavarovanje zavojčka
\$2c posreduje. (Copy 18)

PRVA IN NAJSTAREJŠA

TČVARNA

TAMBURIC

V AMERIKI—

ki izdeluje najboljšje tam-
burice in glede dela pre-
kopi vse vrste te vrste.
Tamburice iz moje to-
varne so priznane naj-
boljše glede oblike, toč-
nosti in glasu, kar pri-
čajo priznanja zborov in
poedincev. Naročeno bla-
go pošiljam v vse kraje
sveta. Pišite po cenik,
kateriga pošljem zastonj.

IVAN BENČIČ

4054 St. Clair Ave., CLEVELAND, O.

NAKAZILA za BOŽIČ in NOVO LETO

v Dinarjih, Dolarjih in Lirah bomo kot ve-
dno vršili tudi letos pazno in skrbno. Pošilja-
teljem pa priporočamo, da božična darila čim-
preje odpošljejo. Za brzo in točno izvršitev
nakazil jamčimo.

Zmerne cene. Zanesljiva postrežba.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

NAJSTAREJŠA JUGOSLOV. POTNIŠKA POSLOVNICA

NIKDAR NISTE STARI, DOKLER NE PRIZNATE

Old? NO!

Ne klecajte! — Ne priznajte poraza! Vasa želja naj bo, zopet dobiti
živahnost in veselo mladost.

Moški in ženske! Držite se tega navodila in v nekaterih tednih boste
smatrali ta dan najuspešnejšim v svojem življenju.

"GLANDUCTON"

TO JE VEČ KOT ŽELEZNA TONIKA — To je strokovniško odkritje, ki
ne bo samo oživilo vaših utrujenih in zdelanih žlez, ampak bo tudi po-
mnilo vse vaše telo ter pospešilo vsako vašo delavnost.

"GLANDUCTON"

Je čudovit v svoji zmoglosti, da povrne vašo moč in živahnost. Tekom
z desetletij! Pišite sedaj! Imaš sedaj? Ne pošiljate denarja. Pošljite samo svo-
dvajsetst dol bo vse vaše telo prenoveno z novim življenjem. Seznanite se
je line in naslov. Mi vam bomo po tem poslali posebno 50 dnevno zdravl-
jenje. Ko dobite, plačate premoženje samo \$5.00. Če ne boste obhvali-
jeni tokom dvanajstih dni, vam jamčimo, da vam vrnemo vsaj denar po epse-
mno zdravlila, ki vam je še ostalo.

WESTERN LABORATORY, 747 N. Hoyle Ave., Dept. 262, Chicago, Ill.

Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga
do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa
money order.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

GOSPODAR PLAVŽEV.

Francoski spisatelj Georges Ohnet.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

31

(Nadaljevanje.)

— Gospod moj, — je pričela gospodična de Beaulieu, — naš stari prijatelj in izvrstni svetovalec, gospod Bachelin, je sporočil moji materi, da ste mi izkazali čast ter vprašali za mojo roko.

Ne da bi kaj odgovoril se je Filip priklonil, da potrdi na ta način besede deklice.

— Smatram vas za poštenjaka in moža časti, — je nadaljevala Claire trdno in mirno, — da gojite take namene, ste morali, kot moja okolica, vedeti, da se je obrnil vojvoda od mene.

— Da, gospodična moja, vedel sem, — je odvrnil Filip s povdarkom, — in vrjemetu mi, če bi bilo odvisno od mene zagotoviti vam srečo s tem, da vam zopet dovedem vojvoda, bi se tudi v tem trenutku ne pomisljal storiti tega, niti za ceno svojega življenja.

— Hvala vam, — je odvrnila Claire, — a vsaka vez med menoj in vojvodo je za vedno prekinjena. In najbolj varni dokaz, katerega morem dati, je ta, da sem pripravljena dati vam svojo roko, če gojite še vedno iste občutke.

Pri teh besedah je postal glas Claire tako slaboten, da jih je Filip bolj uganil kot pa čul. Mladi mož se je naenkrat spontani dueva, ko mu je rekla sestra, ko ga je videla žalostnega in brez poguma, smeje:

— Videl boš, da te bo nekoč sama prosila za uslugo, da postaneš njen mož.

Tako se je izpolnilo prorokovanje Suzane. Sedaj ni več sanjal, bila je resnica, Claire sama mu je ponudila svojo roko.

Brezprimerni občutek sreče je napolnil srce Filipa. Prijel je lepo roko, o kateri ni nikdar upal, da bo njegova ter pritisnil na ledeno-mrzle prste najbolj sramežljivi, a tudi najbolj blaženi poljub.

— Preostaja mi le še ena prošnja, gospod moj, — je rekla, — da izgledata kot da sva zaročena že par dni. Mislim, da mi ni treba pojasniti razlogov te zahteve, ker korenijo v mojem ponosu. Glede stanja mojega srca ste si gotovo na jasnem, a lahko vam dam zagotovilo, da boste našli v meni ob vsakem času zvesto in udano ženo. In sedaj, prosim vas, zapustite me, a ostanite v bližini, ker bo vaša navzočnost mogoče še potrebna.

Medtem pa je znal notar na spreten način zadržati vojvoda in čele ko je videl priti Filipa razarjenega obraza iz salona, je odprl vrata terase, da se poda z vojvodo k gospe Beaulieu.

Strah Moulinaeta in njegove hčerke, ko sta zagledala pred seboj vojvoda de Bligny, je bil strašen. Napoleon, ko je pričakoval generala Grouchy ter zapazil mesto njegovih predstraž one maršala Bluecherja, ni mogel biti bolj presenečen in preplašen kot je bila hčerka Moulinaeta.

Navzočnost vojvode v tem trenutku je prekrizala vse njene načrte in proračune. Lotil se je mučen strah. Ali naj doživi sedaj usodepolni in poniževalen poraz, ko je bila tko gotova zmage? Kakšne posledice ima lahko sestanek Gastona in Claire?

Ali je res prišel spor tako daleč, da je postala sprava nemogoča? Ali ni mogel en sam pogled razplamteti starega nagnenja in veselje zopetnega svidenja zopet spraviti skupaj obeh zaročencev?

Tudi gospod Moulinaet je bil zelo presenečen, a ni šel tako daleč v svojih domnevah kot bistrozgoči razum hčerke. Nerazumljivo mu je bilo, zakaj ni vojvoda v Varenne čakal povratka obeh in nobenega pojma ni imel, kaj ga je privedlo v Beaulieu. Z ljubeznivim smehljajem je stopil svojemu bodočemu zetu nasproti ter mu hotel podati roko, a preplašen od jezega pogleda vojvode, ki je šel brez pozdrava mimo njega in njegove hčerke, je stopil nazaj. Kljub temu pa je sledil vojvodi v salon.

Tam so dame hitro vprizorile izpremembo pozornice in ko je vstopil vojvoda, je našel markizo kot ponavadi zakopano v veliko naslonjačo.

Baronica se je opirala na kamin, s prekrižanimi rokama, da bi Gastonu ne padlo v glavo podati ji roko. Gospodična de Beaulieu pa je sedela s hrbtom, obrnjenim proti luči, da prikrije razburjenost svojih potez. Čudoviti zlati lasje Claire so bili prva stvar, ki je vzbudila pozornost vojvode. Nehote se je stresel in prevzel od globokega ganutja, je že hotel pohiteti proti njej, katero je še vedno iskreno ljubil ter ji pasti pred kolena, brez ozira na to, kaj bi se moglo izcimiti iz tega izbruhu strasti.

Strogi, mrzli pogled, markize pa ga je zadrževal in medtem, ko se je priklonil pred ženo, ki mu je bila vedno dobrotna mati, je rekel s stisnjenim glasom:

— Gospa markiza ... draga teta ... Vidite moje razburjenje, moj jad ... moje mučno obžalovanje ... Dospevši v Varenne k gospodu ... vojvoda se je sramoval izreči ime Moulinaeta — sem izvedel za neupravičljiv korak ...

— Gospod vojvoda, — ga je prekinil nekdanji trgovski sodnik, vidno užaljen.

— Neupravičljiv korak, pri katerem nisem bil jaz, kot moram tu javno proglasiti, niti malo udeležen. Mogoče sem napravil dosti napak, bil lahkomišljen, in nevhvaležen, a odobriti tako žaljivo obnašanje napram mojim ... ne, pri moji časti, tega nisem storil!

— Navaden obisk dvorljivosti, — je mrmral Moulinaet, ustrašovan od energičnega jezika vojvode, — ne razumem ...

— Nobenega razumevanja nimate za kaj takega, — ga je prekinil mladi mož z uničujočim zaničevanjem, — to je vaše edino opravičilo.

Gospod Moulinaet pa je bil tako uverjen o svoji lastni pomembnosti, da se ni hotel pustiti še nadalje obvladovati, niti od moža, ki se mu je zdel, kot vojvoda, nekako višje bitje.

Napravil je dostojanstven obraz, se gravitativno priklonil ter rekel:

— Če sem napravil napako, moj dragi zet, vas prosim, da mi pojasnite, v čem je obstajala krivica. Pripravljen sem poravnati jo. S svojim nagovorom "moj zet" pa je spravil vojvodo popolnoma iz sebe in s kratko pripombo: — Dovolj gospod moj, — je prekinil Gaston vsako nadaljnjo pripombo prejšnjega trgovskega sodnika.

Nato se je obrnil zopet proti damam.

— Draga teta, dolžan sem pojasniti ter mi dovolite, da ga podam. Claire, ne bom šel od tukaj, dokler mi ne odpustite.

Pri teh besedah, katere je Gaston sedaj privrkal naravnost na šovila na Claire, se je dvignila gospodična de Beaulieu in zroča svojemu nezvestemu zaročencu v obraz z občudovanja vredno hladnostjo, je odgovorila počasi.

— Gospod vojvoda, dolžni mi niste nikakega pojasnila ter ne potrebujete nikakega opravičila. Poročili se boste, kot so mi povedali, s hčerko gospoda ...

V te svoje zadnje besede je položila Claire pereč rarkazem.

(Dalje prihodnjik.)

Branislav Nušić.

Dve koncertni točki.

Deset minut je že čez devet, koncert pa začne točno ob devetih in jaz ga imam otvoriti s vojnim predavanjem. Jaz pa sedim še pri brivcu in levi del obraza je še ves bel od mila.

— Podvizajte se, prosim vas, podvizajte se! — prekinem brivca, ki je pravkar znil, da mi pove, kako se je nedavno dobro zabaval na natakarskem plesu.

— Podvizajte se, — šepetam obupno, predstavljajoč si obup pravljalnega odbora, ki nima še prve točke programa.

Nazadnje, ko sem se osvobodil brivskih sap in prišel na ulico, sem začel korakati z velikim telovadnim korakom od šest kilometrov na uro. Že je deveta in dvajset minut, jaz pa, prva točka programa, sem še na Terazijah, občinstvo nestrpno čaka na začetek.

Priljubljeni odbor pa je ves obupan zasedel vse telefone v okolici "Moskve" in zahteva istočasno zvezo s celotno telefonskih naročnikov, da bi me kje našel.

Dospel sem slednjič tudi pred "Moskvo", ali zdaj se je treba še popeti. Klub, v katerem bom predaval, se nahaja v drugem nadstropju. Kdo bo tekel nazgor po stopnicah in potem zasoplen sedel za katedro. Lift pa med tem še vedno vleče posetnike zabave in kdo ve kdaj pridem na vrsto.

V tem trenutku mi pade srečna misel na pamet da je tudi pri stranskih stopnicah, iz stranske ulice lift, in odhitel sem na tisto stran.

Lift je bil v parterju, nikogar pač, da je ta položaj zelo neprijeten, — povzela je ona, križeč roke od obupa.

— Priznam.

— Kaj poretu ljudje, da sva tu takorekto na podstrešju, — jaz omožena?

— Res je, ali ...

— To je strašno!

— Prešli sta že dve minuti. Ona je bila že vsa utrujena in upehana in čutil sem potrebo, da jo potolažim.

— Ne skrbite, ... moramo dol prej ali slej moramo dol.

— Da ali kdaj bo to, — se je vrne obup, — to se menda še nikomur na svetu ni pripetilo.

— Gotovo.

— Kako gotovo?

— Prosim vas zdaj imava itak čas, pa vam zavoljo tolažbe to lahko tudi potrdim z neko povestjo.

Torej, pripetilo se je nekaj sličnega neki popadiji (popovi ženi). Odsli je k sestri, ki je popadija v tretjem, četrtem sehu na progi, da bi tam prebila dan in se zvečer s poslednjim vlakom vrnila domu.

Na povratku je na predzadnji postaji čutila potrebo, da stopi iz voza, dasi je stal vlak tu samo eno minuto.

— To bo pa dolga povest — me je prekinila gospa nestrpno.

— Vseeno je, je lahko še daljša, vidite, da nikomur niti na tem ne pade, da nas spusti s podstrešja.

Ona je vzdihnila, težko in obupno, jaz pa sem nadaljeval:

Popadija, ki je večkrat tod potovala, je vedela, dasiravno je bil mrak, kam hoče, ali komaj je vstopila in se zaprla, je vlak zažvižgal, ona pa je tekla nazaj.

Ali kakor navadno na postajah, so bila vrata pokvarjena. Odzunaj so se lahko diprala, znotraj pa niso imela kljuka. Popadija je obupno tolkla po njih, voz pa se je premaknil in odšel. Postajenačelnik se je umaknil v svoje stanovanje zaprl in pogasil svetilke, popadija pa je bila oddaljena od se la in grozno popadije ni nihče mogel slišati. Morete si predstavljati veliki obup popadije.

— To vendar ni prav nič podobno mojemu slučaju, — me prekinel zopet gospa.

— Počakajte bo podobno.

— Odkakšjala se je in potrpežljivo poslušala nadaljevanje povesti.

— Popadija je zamaš razbijala po vratih in nazadnje utrujena in obupana je sedla na sedež ki ni tako pripraven za počitek in se je udala usodi. Premočila bo tako celo noč pa bo že Bog kako storil.

— Torej je vendar kdo rešil? — je vzkliknila gospa.

— Čakajte! Okoli polnoči je ču-

Jo! — je planila ona in začela kakor levinja tresti rešetko na kletki.

Jaz nisem vzklikal, ali zbežan sem bil kakor riba v mreži in nisem vedel ne kaj ne kako. Lift se je med tem vzpenjal, šel je mimo tretjega nadstropja in nenadoma se je nekaj streslo in gospa se je spustila v moje naročje tako lepo kakor v kakšni gledališki igri.

Lift je udaril ob podstrešje in dalje ni mogel. Prišel se je tu pod streho ko lastavčije gnezdo in niti sanjalo se mu ni da se nahajata v njem dve prvi točki programa.

— Jo! — zastoka zopet gospa — kaj bo zdaj?

— Ne vem! — sem odgovoril obupan.

— Ali se lahko kako rešiva?

— Ne bo šlo!

— Za božjo voljo kaj pa poretu moj mož? — On je pripravljahem odboru in je šel prej z doma mene pa je zadržala frizerka.

— Mene pa brivce.

— Kaj pa občinstvo koncert?

— Ne vem. Začeli bodo program najbrže od zadaj.

— Pa dobro ali — — navali na gospo nova plima obupa — kako dolgo bova tako sedela?

— Dokler pade komu na pamet, da nas povleče dol.

Sedla je vsa obupana v kot plišaste klopi, jaz pa v drugega. — Prošla je ena minuta, prošli sta dve, prošle so tri, štiri, pet. ... Cel lo leto!

— Ali vendar, priznali boste pač, da je ta položaj zelo neprijeten, — povzela je ona, križeč roke od obupa.

— Priznam.

— Kaj poretu ljudje, da sva tu takorekto na podstrešju, — jaz omožena?

— Res je, ali ...

— To je strašno!

— Prešli sta že dve minuti. Ona je bila že vsa utrujena in upehana in čutil sem potrebo, da jo potolažim.

— Ne skrbite, ... moramo dol prej ali slej moramo dol.

— Da ali kdaj bo to, — se je vrne obup, — to se menda še nikomur na svetu ni pripetilo.

— Gotovo.

— Kako gotovo?

— Prosim vas zdaj imava itak čas, pa vam zavoljo tolažbe to lahko tudi potrdim z neko povestjo.

Torej, pripetilo se je nekaj sličnega neki popadiji (popovi ženi). Odsli je k sestri, ki je popadija v tretjem, četrtem sehu na progi, da bi tam prebila dan in se zvečer s poslednjim vlakom vrnila domu.

Na povratku je na predzadnji postaji čutila potrebo, da stopi iz voza, dasi je stal vlak tu samo eno minuto.

— To bo pa dolga povest — me je prekinila gospa nestrpno.

— Vseeno je, je lahko še daljša, vidite, da nikomur niti na tem ne pade, da nas spusti s podstrešja.

Ona je vzdihnila, težko in obupno, jaz pa sem nadaljeval:

Popadija, ki je večkrat tod potovala, je vedela, dasiravno je bil mrak, kam hoče, ali komaj je vstopila in se zaprla, je vlak zažvižgal, ona pa je tekla nazaj.

Ali kakor navadno na postajah, so bila vrata pokvarjena. Odzunaj so se lahko diprala, znotraj pa niso imela kljuka. Popadija je obupno tolkla po njih, voz pa se je premaknil in odšel. Postajenačelnik se je umaknil v svoje stanovanje zaprl in pogasil svetilke, popadija pa je bila oddaljena od se la in grozno popadije ni nihče mogel slišati. Morete si predstavljati veliki obup popadije.

— To vendar ni prav nič podobno mojemu slučaju, — me prekinel zopet gospa.

— Počakajte bo podobno.

— Odkakšjala se je in potrpežljivo poslušala nadaljevanje povesti.

— Popadija je zamaš razbijala po vratih in nazadnje utrujena in obupana je sedla na sedež ki ni tako pripraven za počitek in se je udala usodi. Premočila bo tako celo noč pa bo že Bog kako storil.

— Torej je vendar kdo rešil? — je vzkliknila gospa.

— Čakajte! Okoli polnoči je ču-

la da se približujejo neki koraki hišici v kateri je bila zaprta. V nji se prebudi nada in povrne moč in znova začne razbijati. In zares pojavi se nočni čuvaj in odpre vrata. ...

— No hvala Bogu, — je vzdihnila gospa kakor da je že prosta.

— Čakajte, za božjo voljo! — Nočni čuvaj je vstopil in začel je strogo izpraševati popadijo, ne da bi je pustil ven: kdo si ti in kaj iščeš tu? Ona mu je vse povedala, ali on je sumljivo odmahal z glav ro: — Vse je izmišljeno, ti si kakšna vlačuga! — ji reče nočni čuvaj: — Izmišlila si si celo, da se vrata odznotraj ne morejo odpreti. Vidiš, da se morejo! In nočni čuvaj stopi notri in zapre vrata. Ali ko se je hotel prepričati da se vrata lahko odprejo, je prestrašen uvidel, da je to nemogoče. In namesto same popadije, sta bita zdaj popadija in nočni čuvaj zaprta in za celo noč pod ključem.

— Jo!

— Jo! — je zavpila tudi popadija ali pomoči ni bilo od nikoder. Nočni čuvaj je tolkel s palico ob vrata, ali vse zastoj. In hočeš — nočeš — sta sedela notri čuvaj in popadija na istem sedju do ranega jutra.

— Ali vendar ne bova tudi midva do jutra, — je vzdihnila druga točka programa.

— Popadija je glasno jokala in tarnala: kaj poretu pop, kaj ljudje, ko bodo izvedeli, da je prebila celo noč z nočnim čuvajem v kletki na podstrešju.

— Saj vendar nista bila v kletki na podstrešju, — me je popravila gospa.

— Da, oprostite, to sva midva.

— Zares, mož in ljudje, je zaskrbelo vnovič drugo točko programa.

— Nočni čuvaj pa je tolažil popadijo: — Veš, taka je pravzaprav stvar, četudi prebiva noč ko dva nedolžna otroka, ljudje bodo le brusili jezike, pop pa bo sumil.

— Saj je res tako, — zastoeč gospa.

— In zato, — je nadaljeval nočni čuvaj, — se niti ne izplača popadija, da se obnašaš kot otrok. Če bodo že ljudje lajali in lajali in pop sumničil in sumničil, gley da ti vsaj ne bo žal!

— Moj Bog ali se bova kmalu spustila dol? — je povzela zopet nestrpno gospa.

— In nočni čuvaj je imel prav in popadija je imela prav!

— In nočni čuvaj je rekel popadiji: — Če bodo že ljudje lajali in lajali in bo pop sumničil in sumničil glej.

— Ali gosod, to ste mi že trikrat ponovili. ... Hotela je nadaljevat, ali nenadoma je umolknila. Odspodaj, kakor iz neke globoke kleti so se čuli temni zvoki valčka.

Ona je prebledela.

— Koncert je že pri kraju ples je začel, in midva še vedno visiva tu! Kaj mislite zares, da bova še dolgo tu visela?

— Najbrže, lift ni namamur več potreben na naju so pozabili.

— Ježoš, ježoš, kaj pa naj počneva?

— Nočni čuvaj pa je rekel popadiji.

— Ali veste kaj je popadija rekla nočnemu čuvaju?

— Vem, — in nasmehnila se je vnovič, dražestno in zanosno.

Nehote sem iztegnil svojo in našel njeno toplo roko, ki je bila namenjena, da izvede sonato št. 6.

Ona je poskusila, da jo izmakne, ali z drugo roko sem jo hotel objeti preko stasa, šepetajoč ji venomer.

— Nočni čuvaj pa je rekel popadiji.

— Zdejci pa je ona vzkliknila radostno in se odtrgala od mene.

Lift se je spustil z vso brzino, kakor gre pač vsaka stvar z večjo naglono navzdol. Zdelo se mi je v tem trenutku, da letim z neba, iz katerega so me pahnili.

— Rešena sva! — je vzkliknila ona, in jedva je izrekla ti dve besedi, že sva bila v parterju.

— Tepec! Kdo ti je ukazal, da spustiš lift! — sem se zadržal na osupnjenege pikola, ki mi je iztegnil roko za napitnico in se opraševal, da je bil zaposlen na prvem liftu.

In kakor da sva oboje spih misli sva se našla oba na ulici.

— Jaz grem domu — pravi druga točka programa. — Mene ženira, da bi šla zdaj v dvorano.

Kretanje parnikov - Shipping News

8. decembra: Levathan, Cherbourg; Paris, Havre; Majestic, Cherbourg; Martha Washington, Trst.

9. decembra: Berengaria, Cherbourg.

10. decembra: Luetzow, Bremen.

12. decembra: Homer, Cherbourg; La Savole, Havre; George Washington, Cherbourg, Bremen.

13. decembra: Columbus, Cherbourg, Bremen.

16. decembra: Mauretania, Cherbourg.

17. decembra: Mount Clay, Hamburg.

19. decembra: Andania, Hamburg.

22. decembra: Rochambeau, Havra.

26. decembra: Paris, Havre; Cleveland, Hamburg; Pres. Roosevelt, Bremen.

28. decembra: Majestic, Cherbourg.

29. decembra: Bertha, Cherbourg, Bremen.

31. decembra: Westphalia, Hamburg.

2. januarja: Olympia, Cherbourg.

6. januarja: De Grasse, Havre.

7. januarja: Albert Ballin, Hamburg.

9. januarja: Leviathan, Cherbourg; Berengaria, Cherbourg; La Savole, Havre.

12. januarja: Muenchen, Cherbourg, Bremen.

14. januarja: Thüringia, Hamburg.

16. januarja: Paris, Havre; Majestic, Cherbourg.

20. januarja: Pres. Harding, Bremen.

21. januarja: Deutschland, Hamburg.

23. januarja: Andania, Cherbourg.

27. januarja: Suffren, Havre.

29. januarja: Martha Washington, Trst.

30. januarja: Aquitania, Cherbourg; France, Havre.

Naravnost v Jugoslavijo

Potuje na velikih parnikih, ki pristanejo tako v domovini, da je treba potovati le par ur z železnico.

Božično odplutje MARTHA WASHINGTON 5. DECEMBRA.

Cena za Trst ali Dubrovnik, trtji razred \$100, vletviš davek. Tja in nazaj \$182 in davek. Železnica od Trsta do Ljubljane samo \$1.00; do Zagreba \$1.50, do Beograda \$4.75. Vnaprej plačana vožnja od Trsta do New Yorka samo \$107.50. Posebne cene za vožnje tja in nazaj. Najbolje cene in najbolj udobna pot za potovanje.

Posebni vmesni drugi razred. COSULICH LINE OF TRIESTE Phelps Bros. & Co., 2 West St., New York

— Saj midva sva že opravila svoje koncertne točke.

— In vi ste zadovoljni?

— Ah ne, dokler vam ne povem povesi do konca.

— To ste vendar že storili.

— Vsega se mi zdi, vam nisem povedal, kaj je popadija odgovorila nočnemu čuvaju. Ali vas lahko spremljam da vam to spotoma povem?

Prikimala je z glavo, jaz pa sem takoj prijel za njeno roko. Šla sva počasi, tesno privita drug k drugemu, kakor je tudi treba, da gresta dve koncertni točki. Iz palače odzgoraj so prihajali na ulico šumni valčkovi vali in blesta svetloba.

Drugi dan sem ležal v postelji, simuliral sem, da sem bolan, ker sem se pripravljahem odboru o pravilni z boleznijo. Opoldne sem prejel dehteče pisemce, ki se je glasilo tako-le:

Prva točka!

Srečno sem se opravičila, da nisem prišla na koncert. Svojujmo možu sem rekla, da sem si izpahnila nogo, ki jo zdaj tudi negujem. Ljutim se na vas. Poskrbite, da bosta pri prihodnjem koncertu paši dve točki druga poleg druge in učite se ravnati z liftom.

Vaša Druga točka